

fatter, og hvad den ikke omfatter. Jeg maa dog gaa ud fra, at de Aftaler, som det ærede Medlem Hr. Rode tager Sigte paa, er Aftaler af en mere almindelig Karakter. Vi erindrer, at det ærede Medlem ved Sagens første Behandling, eller rettere ved første Behandling af Regeringsforslaget om uretmæssige Prisaftaler, gentagende udtalte, at hvad der tages i denne eller hin Butik, har til syvende og sidst ikke nogen almen Interesse; det er ikke det enkelte Tilfælde, ikke Prisen i disse eller hine smaa Butikker, der interesserer det ærede Medlem, og derfor maa jeg gaa ud fra, at der her tages Sigte paa Aftaler af en mere almindelig Karakter. Men det ærede Medlem har — hvis jeg har Ret i denne Betragtning — ikke gjort noget som helst Forsøg paa at afgrænse det Aftaleomraade, som Lovforslaget skal angaa. Der er ikke søgt opstillet Kriterier for, hvad det er for Aftaler, som der bliver Anmeldelsespligt for, hvor omfattende de skal være, i hvilken Grad de skal kunne siges at være bestemmende for Priserne paa disse eller hine Varer indenfor et betydeligt Omraade. Men ved denne Mangel skabes der jo en uhyre, en ganske utaaelig Usikkerhed for Erhvervslivet. Spørgsmaalet vil stadig opstaa for den handlende: Skal jeg, eller skal jeg ikke? Er denne Aftale, som jeg nu har truffet, om, at vi med Hensyn til den eller den Restbeholdning af Varer, som findes hos de handlende i den eller den By, ikke maa gaa under den eller den Pris, nu en Aftale, som vi skal give Indberetning om, eller er den det ikke? Man vil i Almindelighed ræsonnere som saa, at da det er vanskeligt at fastsætte en bestemt Afgrænsning, vil det være det naturlige og det rimelige, at de erhvervsdrivende faar Pligt til at anmelde alle mulige Aftaler. Man kannæppe med nogen Ret sige, at det kan overlades til den enkelte interesserede handlende selv at træffe Afgørelse af, hvilke Aftaler der skal indberettes og hvilke ikke. Men Konsekvensen bliver, at en uhyre Bunke af komplet ligegyldige, fuldkommen latterlige Aftaler angaaende forskellige for Pristal og Priser i det hele taget fuldkommen betydningsløse Vareomsætninger skal indberettes til Erhvervsministeriet, thi Lovforslaget omfatter jo, som det siges i dets § 1, „Varer, hvis Priser indgaar i Beregningen af Februar- og August-Pristallene, eller Materialer til Fremstilling af saadanne Varer, derunder ogsaa Bygningsmaterialer.“ Det vil sige, Lovforslaget angaar praktisk talt Handel med alle mulige Varer, thi deres Pris indgaar jo i Pristalsberegningen paa den Maade, at Varerne

indeles i Grupper, som medregnes, idet der tillægges hver Gruppe en vis Vægt. Men skulde det hele indskrænkes til overkommelige Dimensioner, maatte man aabenbart skride til en Udskilning her, til en Undersøgelse af, hvilke Varegrupper der kunde siges virkelig at have nogen Betydning for Pristallets Fastsættelse, og indskrænke Omfanget af en saadan midlertidig Lovgivning til saadanne betydningsfulde specielle Varegrupper. Det har vi da ogsaa fra Mindretallets Side under Forhandlingen om Sagen i Udvalget fremhævet som en uomgængelig Betingelse for, at vi i det hele taget kunde beskæftige os med Tanker af denne Art; men Udvalget har jo ikke besiddet noget som helst Materiale eller nogen som helst Vejledning til en saadan Udskillelse, og fra Flertallets Side har vi ikke fundet nogen som helst Interesse for denne Side af Sagen. Vi er klare over, at naar her kræves en Indberetning af alle Aftaler, og naar Lovforslagets Omraade i Virkeligheden bliver det samlede Vareomsætningsomraade, stort og smaat, betydningsfuldt og betydningsløst mellem hinanden, vil til Trods for, at Ordføreren for Forslagsstillerne paastaar det modsatte, den midlertidige Lovgivning kræve Opstilling af et meget betydeligt administrativt Apparat. De indberettede Aftaler skal indregistreres, de skal bogføres, de skal prøves med Hensyn til deres Virkning, om de kan siges at være prisfordyrende eller har Formaal, som det er forbudt at søge fremmet ifølge Lovforslaget, og viser det sig saa som Resultat af denne Undersøgelse, at Aftalen hindrer eller hemmer Pristaldet — og jeg gaar ud fra, at det skal være indenfor nogenlunde vide Rammer og ikke blot skal være en Forhindring af Pristaldet i denne eller hin Gade, naar et Pristald finder Sted i Nabogaden —, ja, saa maa der jo ske en administrativ Henvendelse til den vedkommende, thi den Sag, som deraf vil opstaa, maa dog paa en eller anden Maade sættes i Gang; det kan ikke være nok, at Administrationen registrerer de anmeldte Aftaler, det kan ikke være nok, at man bogfører og bogholderimæssigt beskæftiger sig med dem, Administrationen maa dog tage Affære i Sagen, dersom den staar overfor en Aftale af den Karakter, som Lovforslaget vil forbyde.

Men hvad siger nu selve Forslaget derom? Ja, det siger kun dette, at kollektive Aftaler af den Art, som jeg her har nævnt, som direkte eller indirekte tilsigter at hindre Pristaldet eller hidføre Prisforhøjelse paa de Varer, som er nævnt i § 1,